

ΜΗΝ ΙΟΥΝΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας 30

1. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τῆς Μεσοπεντηκοστῆς. Ἰουστίνου φιλοσόφου καί μάρτυρος, Ἰούστου, Χαρίτωνος καί Χαριτοῦς μαρτύρων.

Ψάλλονται ἅπαντα τά τῆς ἐορτῆς τῆς Μεσοπεντηκοστῆς ἐξαιρουμένων ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῶν Ἀναγνωσμάτων, ἐν δέ τῃ Λειτουργίᾳ τοῦ Ἀποστόλου καί τοῦ Εὐαγγελίου, ἀντί τῶν ὁποίων ἀναγινώσκονται τά τῆς ἡμέρας (Τετάρτης Ε' Ἑβδομάδος Πράξεων καί Τετάρτης Ε' Ἑβδομάδος Ἰωάννου).

2. ΠΕΜΠΤΗ. Νικηφόρου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Ὁμολογητοῦ.

*Σήμερον ἄγει τά ὀνομαστήριά του ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης
Κύκκου καί Τηλλυρίας κ. Νικηφόρος.*

3. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Λουκιλλιανοῦ καί Παύλης καί τῶν σὺν αὐτοῖς. Πάππου ὁσίου καί ὁμολογητοῦ, ἐπισκόπου Χύτρων (Κυθρέας).

4. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τῆς Σαμαρείτιδος. Μητροφάνους Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, Μάρθας καί Μαρίας ἀδελφῶν τοῦ Λαζάρου, Ἰωάννου ὁσιομάρτυρος ἡγουμένου τῆς Μονῆς Μοναγρίου τῆς Κύπρου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.

Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. (Σάββατον Ε΄ Ἑβδομάδος Πράξεων καί Σάββατον Ε΄ Ἑβδομάδος Ἰωάννου).

5. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ. Δωροθέου ἐπισκόπου Τύρου. Ἦχος πλ.α΄. Ἑωθινόν Η΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας : Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Τό φαιδρόν τῆς ἀναστάσεως...».
Κοντάκιον: «Πίστει ἐλθοῦσα ἐν τῷ φρέατι...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα στιχηρά 7 καί τά δύο Ἰδιόμελα τοῦ Τυφλοῦ εἰς 3.
Δόξα: Τοῦ Τυφλοῦ· «Κύριε παράγων ἐν τῇ ὁδῷ...».
Καί νῦν: Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ πλ. α΄ ἤχου· «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα: Τό ἀναστάσιμον στιχηρόν· «Σέ τόν σαρκωθέντα...» καί τά στιχηρά τοῦ Πάσχα· «Πάσχα ἱερόν...» μετά τῶν στίχων αὐτῶν.
Δόξα: Τοῦ Τυφλοῦ· «Δικαιοσύνης ἤλιε...».
Καί νῦν: «Ἀναστάσεως ἡμέρα...».
 «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκια: «Τόν συνάναρχον Λόγον...», Δόξα, Καί νῦν· «Χαῖρε πύλη Κυρίου...».
Ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν «Κράτος τῆς ἐνιαίας...»
 Δόξα· τό ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τῆς Λιτῆς· «Ὅλον τόν βίον, ὁ Τυφλός...»,
 Καί νῦν· «Νεῦσον παρακλήσεσι...». Τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...», τό Τρισάγιον καί ἡ Ὑπακοή «Ἀγγελικῇ ὁράσει...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια:

«Τόν συνάναρχον Λόγον...», Δόξα· τό αὐτό,
Καί νῦν· «Χαῖρε πύλη Κυρίου...».

Καθίσματα:

Τά Ἀναστάσιμα κατὰ σειράν ὡς ἐν τῷ Πεντη-
κοσταρίῳ.Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή καί οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ πλ. α' ἤχου καί
ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Η') Εὐαγγελίου.

Κανόνες:

Τοῦ Πάσχα καί τῆς Θεοτόκου, ἐκ τοῦ Πεντη-
κοσταρίου.

Ἀπό γ' Ὠδῆς:

Τό Κάθισμα τοῦ Πεντηκοσταρίου· «Ὁ τῶν
ὅλων Δεσπότης καί ποιητής...» (δίσ).

Ἀφ' στ' Ὠδῆς:

Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Τυφλοῦ. Τό
Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό ὑπόμνημα τοῦ
Πεντηκοσταρίου.

Καταβασίαι:

«Τῷ Σωτῆρι Θεῷ...»

Ἀντί Τιμιωτέρας:

Ἡ Θ' Ὠδή τοῦ Κανόνος τοῦ Πάσχα καί τῆς
Θεοτόκου μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων ὡς ἐν τῇ
Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων. Ἡ Καταβασία:
«Σέ τήν ὑπέρ νοῦν καί λόγον...».

Ἐξαποστειλάρια:

Τοῦ Πάσχα· «Σαρκί ὑπνώσας ὡς θνητός...»,
καί τά δύο τοῦ Τυφλοῦ· «Τούς νοερούς
μου ὀφθαλμούς...» καί «Παράγων ὁ Σωτήρ
ἡμῶν...».

Αἱνοί:

Ἀναστάσιμα στιχηρά 4 καί τά 4 στιχηρά τοῦ
Πάσχα «Πάσχα ἱερόν...» μετὰ τῶν στίχων αὐ-
τῶν.

Δόξα:

Τοῦ Τυφλοῦ: «Τίς λαλήσει τάς δυναστείας
σου Χριστέ...».

Καί νῦν:

«Ἀναστάσεως ἡμέρα...».

Δοξολογία:

Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:

Τοῦ Πάσχα.

Εἰσοδικόν:	Τοῦ Πάσχα.
Ἀπολυτίκια:	«Τόν συνάναρχον Λόγον...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Εἰ καί ἐν τάφῳ...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς τοῦ Τυφλοῦ· «Ἐγένετο πορευομένων ἡμῶν...» (Πρ. ιστ' 16 – 34).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς τοῦ Τυφλοῦ· «Παράγων ὁ Ἰησοῦς...» (Ἰω. θ' 1 – 38).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ὁ Ἄγγελος ἐβόα ... Φωτίζου, φωτίζου...».
Κοινωνικόν:	«Σῶμα Χριστοῦ...»
Ἀντί τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς ...»:	«Χριστός ἀνέστη...» «Εἵη τό ὄνομα Κυρίου...»
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι ΣΤ' Ἑβδ. Πράξεων καί Εὐαγγέλια ΣΤ' Ἑβδ. Ἰωάννου.

6. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἰλαρίωνος ἡγουμένου τῆς Μονῆς Δαλμάτων, Ἀττάλου τοῦ θαυματουργοῦ.

7. ΤΡΙΤΗ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Τυφλοῦ. Θεοδότου Ἱερομάρτυρος τοῦ ἐν Ἀγκύρᾳ.

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ (β' διάταξις, πρό τῆς Ἑορτῆς τῆς Ἀναλήψεως). Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Τρίτη Στ' Ἑβδ. Πράξεων καί Τρίτη Στ' Ἑβδ. Ἰωάννου). Εἰς τό «Ἐξαιρέτως...» «Ἄξιόν ἐστιν...».

8. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα. Ἀνακομιδή τῶν λειψάνων Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου, Καλλιόπης μάρτυρος.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας: Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:	«Τόν συνάναρχον Λόγον...».
Κοντάκιον:	«Τῆς ψυχῆς τά ὅμματα...».

Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Μετά τό «Δόξα τῇ ἀγία καί ὁμοουσίῳ...», τό «Χριστός ἀνέστη...» (δεκάκις), ἡ Μεγάλη Συναπτή καί ἡ ἐκφώνησις «Ὅτι πρέπει σοι...», ὡς ἐν τῷ Ὅρθρῳ τοῦ Πάσχα.

Ἑσπέρια: Τά 6 Ἀναστάσιμα τοῦ α' ἡχου «Τάς ἐσπερινάς ἡμῶν εὐχάς...» (ζήτει καί τῇ Τρίτῃ τῆς Στ' Ἑβδομάδος ἐσπέρας ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ).
Δόξα: «Τόν τῷ Πατρὶ συνάναρχον...».
Καί νῦν: «Τήν παγκόσμιον δόξαν...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἱλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Τό ἔλεός σου Κύριε...».
Ἀπόστιχα: Τό ἀναστάσιμον στιχηρόν «Τῷ πάθει σου Χριστέ...» καί τά 4 στιχηρά τοῦ Πάσχα «Πάσχα ἱερόν...» μετά τῶν στίχων αὐτῶν.
Δόξα, Καί νῦν: «Ἀναστάσεως ἡμέρα...» μετά τοῦ Χριστός ἀνέστη...» (τρίς) καί εὐθύς ἡ
Ἀπόλυσις: Διαλογικῶς ὡς καί τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.

Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

Ἀναγινώσκεται ἡ καλουμένη Θ' τοῦ Πάσχα.

ΟΡΘΟΣ

Ὅλη ἡ ἀκολουθία τελεῖται ἀπαραλλάκτως ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, καταλιμπανομένων τοῦ Ὑπομνήματος τοῦ Πεντηκοσταρίου καί ἀναγινωσκομένου μόνον τοῦ Συναξαρίου τῆς ἡμέρας.

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀπαραλλάκτως ὡς τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, πλήν τοῦ Κατηχητικοῦ Λόγου, τοῦ ἀπολυτικίου τοῦ Ἀγ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καί τῶν ἀναγνωσμάτων.

Ἀντί Τρισαγίου:	«Ὅσοι εἰς Χριστόν...».
Ἀπόστολος:	Τετάρτης Στ' Ἑβδομάδος τῶν Πράξεων (Πρ. ιη', 22 – 28).
Εὐαγγέλιον:	Τετάρτης Στ' Ἑβδομάδος Ἰωάννου (Ἰω. ιβ' 36 – 47).

Σήμερον γίνεται κατάλυσις ἰχθύος.

Σημείωσις:

Ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ Ἀγίου Θεοδώρου Πάφου καί ὅπου ἄλλοι ἐάν ἐορτάζηται ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου Θεοδώρου, ἡ ἀκολουθία διαμορφώνεται ὡς ἑξῆς, (Τ.Μ.Ε. 8ης Μαΐου §§ 10 – 12, κατ' ἀναλογίαν):

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ: Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» φάλλομεν Ἀναστάσιμα στιχηρά «Τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς...» 6 καί τοῦ Ἀγίου 4. Δόξα· τοῦ Ἀγίου, Καί νῦν «Τήν παγκόσμιον δόξαν...». Τά Ἀναγνώσματα τοῦ Ἀγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, Δόξα· τοῦ Ἀγίου, Καί νῦν «Ἀναστάσεως ἡμέρα...». Ἀπολυτίκια· «Χριστός ἀνέστη...», «Στρατολογία ἀληθεῖ...», «Χριστός ἀνέστη...».

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ: Μετά τό «Δόξα τῇ Ἀγίᾳ καί Ὁμοουσίῳ...» κλπ. καί τήν Μεγάλην Συναπτήν ψάλλεται τό α' Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου καί τὰ λοιπά τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου τοῦ Ἀγίου. Δόξα· «Ταῖς τοῦ ἀθλοφόρου...». Καί νῦν «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» καί τό Ἰδιόμελον «Τοῦ νοητοῦ λύκου ἐκφυγών...». «Σῶσον ὁ Θεός...» «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'). «Ἐλέει καί οἰκτιρμοῖς...». Κανόνες τῆς Ἀναστάσεως· «Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν λαοί...» καί ὁ τοῦ Ἀγίου εἰς 4 Τροπάρια. Εἰς τό τέλος ἐκάστης Ὠδῆς ἡ Καταβασία, τό «Χριστός ἀνέστη...» (τρίς). «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς...» (ἅπαξ). Αἵτησις καί ἡ ἀντίστοιχος ἐκφώνησις. Ἀπό γ' Ὠδῆς· ἡ Ὑπακοή καί τό Κοντάκιον τοῦ Πάσχα. Ἀφ' στ' Ὠδῆς· τό Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος τοῦ Ἀγίου. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.

Ἐξαποστειλάρια: «Σαρκί ὑπνώσας...», τοῦ Ἀγίου καί αὐθις τοῦ Πάσχα· «Σαρκί ὑπνώσας...». Εἰς τοὺς Αἵνους· Ἀναστάσιμα Στιχηρά τοῦ α' ἤχου 3 καί τοῦ Ἀγίου 3. Τά 4 Στιχηρά τοῦ Πάσχα μετά τῶν στίχων «Ἀναστήτω ὁ Θεός... Πάσχα ἱερόν ἡμῖν...». Δόξα· τοῦ Ἀγίου, Καί νῦν· «Ἀναστάσεως ἡμέρα...».

Ἐν τῇ Θεῇ Λειτουργίᾳ: Μετά τήν Εἴσοδον «Χριστός ἀνέστη...», ἡ Ὑπακοή· «Προλαβοῦσαι τόν ὄρθρον...» τοῦ Ἀγίου· «Στρατολογία ἀληθεῖ...». Κοντάκιον· «Εἰ καί ἐν τάφῳ...». Ἀντί Τρισαγίου· «Ὅσοι εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε...». Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου. Κοινωνικόν· «Σῶμα Χριστοῦ...».

9. ΠΕΜΠΤΗ. Η ΑΝΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ. Κυρίλλου Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀναγινώσκεται ἡ Θ΄ τοῦ Πάσχα, ὡς καί ἐν τῇ Διακαινησίμῳ ἐβδομάδι.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Μετά τό «Εὐλογητός ὁ Θεός...» εὐθύς «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...» (τρίς) καί ὁ Προοιμιακός.

Ἐσπέρια: Τά 5 Στιχηρά Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Ὁ Κύριος ἀνελήφθη εἰς οὐρανούς...» κτλ, εἰς 6, δευτεροῦντες τό πρῶτον.

Δόξα, Καί νῦν: Τό Ἰδιόμελον «Τῶν κόλπων τῶν πατρικῶν μή χωρισθεῖς...».

Εἵσοδος: «Φῶς ἱλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Θεός ἐν τῷ ὀνόματί σου...» καί τά Ἀναγνώσματα.

Ἀπόστιχα: Τά 3 Στιχηρά Ἰδιόμελα «Ἐτέχθης ὡς αὐτός ἠθέλησας...» κτλ, μετά στίχων: Εἰς τό β΄ «Πάντα τά ἔθνη, κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν» καί εἰς τό γ΄ «Ἀνέβη ὁ Θεός, ἐν ἀλαλαγμῷ Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος».

Δόξα, Καί νῦν: Τό Ἰδιόμελον «Ἀνέβη ὁ Θεός ἐν ἀλαλαγμῷ...». «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον

Ἀπολυτίκιον: «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...» (τρίς).

Ἀπόλυσις: «Ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀπ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανούς καί ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καί Πατρός, Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός...».

Τῇ Πέμπτῃ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τό «Εὐλογητός...» εὐθύς Τρισάγιον, ὁ Ν΄ Ψαλμός καί τά διὰ τήν Λιτάν τῆς ἑορτῆς 6 Ἰδιόμελα. «Ἀνελθὼν εἰς οὐρανούς...» κτλ. μετὰ τοῦ· Δόξα, Καί νῦν· «Κύριε, τό μυστήριον...». Τρισάγιον καί τό

Ἀπολυτίκιον «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...».

ΟΡΘΡΟΣ

Ἐξάψαλμος.

Ἀπολυτίκιον:

Εἰς τό «Θεός Κύριος...»· «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...» (τρὶς).

Καθίσματα:

Τῆς ἐορτῆς ἐκ δευτέρου ἑκαστον.

Ἀναβαθμοί:

Τό α' ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον:

«Ἀνέβη ὁ Θεός ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος».

Στίχος:

«Πάντα τά ἔθνη, κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν».

Εὐαγγέλιον Ὁρθρου:

Τῆς ἐορτῆς τό Γ' Ἐωθινόν· «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς πρωῒ πρώτῃ Σαββάτου...» (Μάρκ. ιζ', 9 – 20).

«Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι...».

Ὁ Ν' Ψαλμός:

(Χῦμα). Δόξα· «Ταῖς τῶν Ἀποστόλων...». Καί νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» καί τό Ἰδιόμελον· «Σήμερον ἐν οὐρανοῖς...».

Κανόνες:

Ἀμφότεροι τῆς ἐορτῆς. Ὁ α' μετὰ τῶν Εἰρμῶν, εἰς 6, καί ὁ β', εἰς 4, ἄνευ στίχων.

Ἀπό γ' Ὠδῆς:

«Ἐπιβάς ἐν νεφέλαις τῶν οὐρανῶν...» (ἄπαξ).

Ἀφ' στ' Ὠδῆς:

Κοντάκιον καί Οἶκος τῆς ἐορτῆς. Συναξάριον τῆς ἡμέρας ἐκ τοῦ Μηναίου καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Καταβασίαι:

«Θεῖω καλυφθεῖς...».

Ἀντί τῆς Τιμιωτέρας:

Ἡ Θ' Ὠδή ἀμφοτέρων τῶν Κανόνων, ἡ α' μετὰ τῶν εἰρμῶν ἄνευ Στίχου ἢ Προϋμνίου καί ἡ β' μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων· «Ἄγγελοι τήν ἄνοδον...», Δόξα, Καί νῦν, τό Θεοτοκίον, καί ἡ καταβασία: «Χαίροις ἄνασσα...».

Ἐξαποστειλάριον:

«Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων Σε ἀνελήφθης...» (τρὶς).

Αἶνοι:

Τά 3 Στιχηρά Προσόμοια τῆς ἐορτῆς «Ἀγγελικῶς οἱ ἐν κόσμῳ...» κτλ. εἰς 4.

Δόξα, Καί νυν:

Τό Ἰδιόμελον· «Ἐτέχθης...».

Δοξολογία:

Μεγάλη· «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:

Τῆς ἐορτῆς.

Ἀντίφωνον Α΄

- Πάντα τά ἔθνη κροτήσατε χεῖρας,
ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως.
- Ὅτι Κύριος ὕψιστος, φοβερός,
Βασιλεύς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τήν γῆν.
- Ὑπέταξας λαούς ἡμῖν, καί ἔθνη ὑπὸ τοὺς
πόδας ἡμῶν.
- Δόξα, Καί νυν.

«Ταῖς πρεσβείαις
τῆς Θεοτόκου...».

Ἀντίφωνον Β΄

- Μέγας Κύριος, καί αἰνετός σφόδρα.
- Ὁ Θεός ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται.
- Ὅτι ἰδοὺ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς
συνήχθησαν.

«Σῶσον ἡμᾶς Ὑῖέ
Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ
ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν
εἰς τοὺς οὐρανούς...»

Δόξα, Καί νυν: «Ὁ Μονογενὴς Υἱός...»

Ἀντίφωνον Γ΄

Ἦχος δ΄.

- Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τά ἔθνη.
- Τό στόμα μου λαλήσει σοφίαν,
καί ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.
- Κλινῶ εἰς παραβολήν τό οὖς μου,
ἀνοιξῶ ἐν ψαλτηρίῳ τό πρόβλημά μου.

«Ἀνελήφθης
ἐν δόξῃ...».

Εἰσοδικόν:

«Ἀνέβη ὁ Θεός ἐν ἀλαλαγμῷ Κύριος ἐν φωνῇ
σάλπιγγος. Σῶσον ἡμᾶς, Ὑῖέ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ
ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανούς, ψάλ-
λοντάς Σοι, Ἀλληλούϊα».

Ἀπολυτίκιον:	«Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...».
Κοντάκιον:	«Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Τῆς Ἑορτῆς: «Τόν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην...» (Πράξ. α', 1 – 12).
Εὐαγγέλιον:	Τῆς Ἑορτῆς: «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς ἐκ νεκρῶν...» (Λουκ. κδ', 36 – 53).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Σέ τὴν ὑπὲρ νοῦν...».
Κοινωνικόν:	«Ἀνέβη ὁ Θεός ἐν ἀλαλαγμῷ Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος. Ἀλληλούϊα».
«Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...», «Εἴη τό ὄνομα Κυρίου...».	
Ἀπόλυσις:	Ἦ τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Σημείωσις: Ἀπό σήμερον μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τῆς Ἀναλήψεως:

Ἀπόλυσις:	Ἦ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς ἑορτῆς.
Καταβασαί:	«Θεῖω καλυφθεῖς...»
Ἦ Τιμωτέρα.	
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεῖς...»
Κοντάκιον:	«Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας...»
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἄξιόν ἐστιν...»
Κοινωνικόν:	Τῆς ἡμέρας.
Ἀντί τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς...»:	«Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεῖς...».

10. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἀλεξάνδρου καί Ἀντωνίνης τῶν μαρτύρων.

11. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Βαρνάβα Ἀποστόλου (ἐκ τῶν Ο') ἰδρυτοῦ καί προστάτου τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου. Βαρθολομαίου ἀποστόλου (ἐκ τῶν ΙΒ'). Βαρνάβα ὁσίου του ἐν Βάσῃ.

Σήμερον ἄγουσι τὰ ὀνομαστήρια αὐτῶν ὁ πανιερώτατος μητροπολίτης Τριμυθοῦντος κ. Βαρνάβας καί ὁ ἐφησυχάζων θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Σαλαμῖνος κ. Βαρνάβας.

Ἦ Ἀκολουθία τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια

Μηναῖα καί ψάλλεται ἐν συνδυασμῷ πρὸς την Παρασκευὴν ἑσπέρας καί τό Σάββατον πρωΐ μετά τήν Ἀνάληψιν (βλέπε κατωτέρω τήν σχετικήν τυπικήν διάταξιν).

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:	«Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...».
Κοντάκιον:	«Τήν ὑπέρ ἡμῶν πληρώσας...».
Ἀπόλυσις:	(μικρά)· «Ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός.

Ἑσπέρια:	Τά 3 Προσόμοια τοῦ Πεντηκοσταρίου· «Ἐπαθες ὡς ἄνθρωπος...» (Παρασκευῇ ΣΤ΄ Ἑβδ. Ἑσπέρας) καί 3 Προσόμοια τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα· «Εἴληφας Ἀποστόλε...».
Δόξα:	Τοῦ Ἀγίου· «Βαρνάβα πανεύφημε...».
Καί νῦν:	Μεθέορτον· «Σήμερον ἐν οὐρανοῖς...».
Εἵσοδος:	«Φῶς ἱλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καί τά Ἀναγνώσματα τοῦ Ἀποστόλου.
Ἀπόστιχα:	Τά 3 Προσόμοια τοῦ Ἀγίου· «Ἀξίως ὄντως Βαρνάβας ἐπεκλήθης...».
Δόξα:	Τοῦ Ἀγίου· «Λευϊτικῆς ἐκβλαστήσας φυλῆς...».
Καί νῦν:	Μεθέορτον· «Εἰς τό ὄρος τῶν Ἑλαιῶν...».
	«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
Ἀπολυτίκια:	«Τό μέγα κλέος...», Δόξα, Καί νῦν· τῆς ἑορτῆς «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐ- ρανούς καί ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καί Πατρός, Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός...».

Τῷ Σαββάτῳ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ φαλμόν, ἡ Λιτή τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα, τό Τρισάγιον, τό Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου καί Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΡΟΣ

	Ἐξάφαλμος.
Ἀπολυτίκια:	Τά τοῦ Ἀγίου· «Τό μέγα κλέος...», Δόξα· «Ὡς τοῦ Παύλου...», Καί νῦν· τῆς ἑορτῆς «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...».
Καθίσματα:	Τοῦ Ἀγίου καί τά μεθέορτα (Σαββάτω ΣΤ' Ἑβδ. πρωΐ). Εἰς τήν γ' στιχολογίαν τά τοῦ Ἀγίου.
Ἀναβαθμοί:	Τό α' Ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου.
Προκείμενον:	«Εἰς πᾶσαν τήν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ καί εἰς τά πέρατα τῆς οἰκουμένης τά ῥήματα αὐτοῦ».
Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου:	Τοῦ Ἀποστόλου: «Ἀνέδειξεν ὁ Κύριος καί ἑτέρους...» (Λουκ. ι' 1 – 15) (ζήτει τῇ Παρασκευῇ τῆς Ε' Ἑβδ. Λουκᾶ).
Ὁ Ν' φαλμός:	(Χῦμα). Δόξα· «Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου...». Καί νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» τό Ἰδιόμελον «Ἀπόστολε τοῦ Σωτῆρος...».
Κανόνες:	Ὁ τῆς ἑορτῆς καί οἱ δύο τοῦ Ἀγίου.
Ἀπό γ' Ὠδῆς:	Τά Καθίσματα τοῦ Ἀγίου· «Δογματίζων Τριάδος τό τριλαμπές...», Δόξα· «Τοῦ νόμου τήν σκιάν...», Καί νῦν· Θεοτοκίον «Τόν ἀπερίληπτον Θεοῦ Υἱόν καί Λόγον...».
Ἀφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Ἀποστόλου καί τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Θεῖω καλυφθεῖς...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία· «Χαίροις Ἀνασσα...».
Ἑξαποστειλάρια:	Τοῦ Ἀποστόλου· «Ἐπὶ Σταυροῦ ἐξέτεινας...», «Ὡς μύστης καί Ἀπόστολος...» καί τό τῆς Ἑορτῆς.
Αἶνοι:	Τά 4 Στιχαρά τοῦ Ἀγίου «Καθαρόν ἐνδιαίτημα...».
Δόξα:	Τοῦ Ἀγίου· «Βαρνάβα θεόπνευστε...».
Καί νῦν:	Μεθέορτον· «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ ἀπό γῆς...».

Δοξολογία: Μεγάλη· καί Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου·
«Ὡς τοῦ Παύλου...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα: Τῆς Ἀναλήψεως.
Εἰσοδικόν: «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφ-
θεῖς...».
Ἀπολυτίκια: «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...», «Τό μέγα κλέος...»
καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον: «Τήν ὑπέρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν...».
Τρισάγιον.
Ἀπόστολος: Τοῦ Ἀγίου· «Βαρνάβας καί Σαῦλος ὑπέστρε-
ψαν...» (Πράξ. ιβ' 25 - ιγ' 12).
Εὐαγγέλιον: Τοῦ Ἀγίου· «Ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει...»
(Λουκ. ι' 16 - 21) (ζῆτει τῇ 8ῃ Νοεμβρίου).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»: «Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν: «Εἰς πᾶσαν τήν γῆν...».
Ἀντί τοῦ «Εἶδομεν...»: «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...».
«Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις: «Ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεῖς...».

Ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα, Ἰδρυτοῦ καὶ Προστάτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, ἐτελεῖτο Συνοδικόν Ἀρχιερατικόν Συλλεΐτουργον ἐν τῇ φερωνύμῳ Ἱερᾷ Μονῇ παρὰ τήν Ἀμμόχωστον, ὅπου εὐρίσκεται καί ὁ σεπτὸς τάφος τοῦ Ἀποστόλου. Ἐπειδὴ ἡ Ἱερά Μονή τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα εὐρίσκεται σήμερον ὑπὸ τουρκικὴν κατοχήν, ἡ μνήμη τοῦ Ἀποστόλου ἐορτάζεται ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἀπ. Βαρνάβα Δασυπόλεως Λευκωσίας.

Ἀπολυτίκιον ὁσίου Βαρνάβα. Ὑμνος γ'.

Χαίρει ἔχουσα Βασέων πόλις, θείαν λάρνακα τῶν σῶν λειψάνων, ἀναβρύουσαν πηγὰς τῶν ἰάσεων· καί διασώζουσιν πάντας ἐκ θλίψεων, τοὺς σοὶ προστρέχοντας, πάτερ ἐκ πίστεως, Βαρνάβα ὅσιε, Χριστόν τόν Θεόν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τό μέγα ἔλεος.

12. ΚΥΡΙΑΚΗ. Τῶν Ἁγίων 318 Θεοφόρων Πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου. Ὁνουφρίου τοῦ Αἰγυπτίου καί Πέτρου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ ὁσίων, Ζήνωνος ἐπισκόπου Κουρίου. Ἦχος πλ. β'. Ἐωθινόν Ι'.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...».
Κοντάκιον: «Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἐσπέρια: Στιχηρά Ἀναστάσιμα· «Νίκην ἔχων Χριστέ...»
 κτλ.: 3, Στιχηρά Ἰδιόμελα τῆς Ἀναλήψεως·
 «Ὁ Κύριος ἀνελήφθη εἰς οὐρανοὺς...»
 κτλ. 3, Στιχηρά Προσόμοια τῶν Πατέρων
 «Ἐκ γαστροῦ ἐτέχθη πρό ἑωσφόρου...» 4.
Δόξα: Τό Ἰδιόμελον τῶν Πατέρων· «Τὰς μυστικὰς
 σήμερον...».
Καί νῦν: Τό α' Θεοτοκίον τοῦ πλ. β' ἤχου· «Τίς μὴ
 μακαρίσει σε...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἱλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας
 «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...» καί τὰ Ἀναγνώ-
 σματα.
Ἀπόστιχα: Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα: Τό Ἰδιόμελον τῶν Πατέρων· «Τὴν ἐτήσιον
 μνήμην...».
Καί νῦν: Τό Ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς· «Κύριε, τό μυστή-
 ριον...».
 «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
Ἀπολυτίκια: Τό Ἀναστάσιμον· «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις...»
 Δόξα, τῶν Πατέρων· «Ὑπερδεδοξασμένος εἶ...»,
 Καί νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...».
Ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν καί ἐν δόξῃ ἀνα-
 ληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς καί

ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καί Πατρός Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός...».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ. ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανών· «Τρεῖς ὑποστάσεις ὑμνοῦμεν...», τά διά τήν Λιτήν Δόξα τῶν Πατέρων· «Ἀποστολικῶν παραδόσεων...». Καί νῦν τῆς ἐορτῆς· «Κύριε, τῆς οἰκονομίας πληρώσας...». Τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον καί τό Ἀπολυτίκιον τῶν Πατέρων «Ὑπερδεδοξασμένος εἶ...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

- Ἀπολυτίκια:** Εἰς τό· «Θεός Κύριος...», τά τοῦ Ἑσπερινοῦ.
- Καθίσματα:** Τά Ἀναστάσιμα μετά τῶν Θεοτοκίων αὐτῶν.
Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή καί οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ πλ β΄ ἤχου καί ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Γ΄) Εὐαγγελίου.
- Κανόνες:** Ὁ Ἀναστάσιμος, τῆς Ἀναλήψεως καί τῶν Πατέρων.
- Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:** Τό Κοντάκιον· «Τήν ὑπέρ ἡμῶν πληρώσας...» καί τά καθίσματα τῶν Πατέρων καί τῆς Ἀναλήψεως· «Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι...». Δόξα· «Τῶν Νικαέων ἡ λαμπρά πόλις...» Καί νῦν· «Ὁ ἀνελθὼν εἰς οὐρανοὺς μετά δόξης...».
- Ἀφ' στ' Ὠδῆς:** Κοντάκιον καί Οἶκος τῶν Πατέρων. Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.
- Καταβασίαι:** «Θεῖω καλυφθεῖς...».
- Ἡ Τιμιωτέρα:** Καί ἡ καταβασία· «Χαίροις ἄνασσα...».
- Ἐξαποστειλάρια:** Τό Γ' Ἀναστάσιμον· «Τιβεριάδος θάλασσα...», τῶν Πατέρων· «Πατέρων θείων σήμερον...» καί τῆς Ἀναλήψεως· «Τῶν μαθητῶν ὁρώντων Σε ἀνελήφθης...».
- Αἵνοι:** Ἀναστάσιμα 4 καί τά τρία στιχηρά Προσόμοια τῶν Πατέρων· «Ὅλην συγκροτήσαντες...» εἰς 4.
- Δόξα:** Τῶν Πατέρων· «Τῶν ἁγίων Πατέρων ὁ χορός...».

Καί νῦν: «Ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία: Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα: Τῆς ἐορτῆς τῆς Ἀναλήψεως.
Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου: «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...».
Εἰσοδικόν: «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια: «Ἀγγελικαί δυνάμεις...», «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...», «Ὑπερδεδοξασμένος εἶ...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον: «Τήν ὑπέρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν...».
Τρισάγιον.
Ἀπόστολος: Κυριακῆς Ζ΄ Πράξεων: «Ἐκρινεν ὁ Παῦλος παραπλεῦσαι...» (Πρ. κ' 16 – 18, 28 – 36).
Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς Ζ΄ Ἰωάννου: «Ἐπάρας ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμούς...» (Ἰω. ιζ' 1 – 13).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως: «Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν: «Αἰνεῖτε...».
Ἀντί τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς»: «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...».
«Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...» καί Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι Ζ΄ Ἐβδ. Πράξεων καί Εὐαγγέλια Ζ΄ Ἐβδ. Ἰωάννου.

13. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἀκυλίνης μάρτυρος, Τριφυλλίου ἐπισκόπου Λήδρας.

14. ΤΡΙΤΗ. Ἐλισσαίου Προφήτου καί Μεθοδίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Ὁμολογητοῦ.

15. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἀμῶς Προφήτου, Ἱερωνύμου Ὁσίου καί Αὐγουστίνου ἐπισκόπου Ἱππῶνος.

16. ΠΕΜΠΤΗ. Τύχωνος ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος τῆς Κύπρου.

17. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἡ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου. Ἰσαύρου, Βασιλείου, Ἰννοκεντίου, Μανουήλ καί λοιπῶν μαρτύρων. Φιλωνίδου ἐπισκόπου Κουρίου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῇ κυρίᾳ ἡμέρᾳ τῆς Ἑορτῆς, ἐξαιρουμένων ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῶν Ἀναγνωσμάτων καί τῆς Λιτῆς, ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ τῆς Λιτῆς καί ἐν τῷ Ὁρθρῷ τοῦ Πολυελέου καί τοῦ μετ' αὐτόν Καθίσματος καί τοῦ Εὐαγγελίου. Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ· Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Παρασκευῆς Ζ' Ἑβδομάδος Πράξεων καί Παρασκευῆς Ζ' Ἑβδομάδος Ἰωάννου). (Πραξ. κζ' 1 – κη' 1) καί (Ἰωάν. ιζ' 18 – 26).

Σημείωσις: Ὃπου ἐάν ἐορτάζεται ὁ Ἅγιος Λεόντιος, ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ προφάλλεται σήμερον μετὰ τῆς ἀκολουθίας τῆς Ἀναλήψεως.

18. ΣΑΒΒΑΤΟΝ πρό τῆς Πεντηκοστῆς (Ψυχασάββατον). Μνεῖαν ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, Πατέρων καί ἀδελφῶν ἡμῶν. Λεοντίου μάρτυρος καί τῶν σὺν αὐτῷ, Αἰθερίου μάρτυρος, Λεοντίου ἐπισκόπου Νεαπόλεως Κύπρου. (Ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Λεοντίου ἐψάλη χθές).

*Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήριά του
ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Χύτρων κ. Λεόντιος.*

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας: Ἐν τῇ Θ' Ὥρᾳ: Ἀπολυτίκιον· «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...», Κοντάκιον: «Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν...», Ἀπόλυσις (μικρά)· «Ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς...».

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ: (Ἑσπερινὸς ἄνευ Εἰσόδου). Εἰς τό· «Κύριε ἐκέκραξα...» τὰ 3 Μαρτυρικά καί τὰ 3 τῶν κεκοιμημένων ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Δόξα· «Θρηγῶ καί ὀδύρομαι ...», Καί νῦν· «Τίς μή μακαρίσει σε...» καί εὐθύς τό «Φῶς ἱλαρόν...». Ἀντί τοῦ Προκειμένου, ψάλλεται τό «Ἀλληλουῖα» (τρίς) μετὰ στίχων ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Εἶτα τό «Καταξίωσον» καί τὰ Πληρωτικά. Ἀπόστιχα· τό Μαρτυρικόν καί τὰ Νεκρώσιμα ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Δόξα· «Ἀρχή μοι καί ὑπόστασις», Καί

νῦν «Πρεσβείαις τῆς τεκούσης Σε». Μετά τό «Νῦν ἀπολύεις», ψάλλεται ὁ νεκρώσιμος Κανὼν τῆς Παννυχίδος «Ἐν οὐρανίοις θαλάμοις» μετὰ τῶν στίχων, εἰς μέν τό α΄ Τροπάριον ἐκάστης Ῥδῆς «Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός ἀνάπαυσον τάς ψυχάς τῶν δούλων σου», εἰς δέ τό β΄ «Αἱ ψυχαί αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀνλίσθησονται». Εἰς τά δύο τελευταῖα Δόξα, Καί νῦν. Μετά τήν Θ΄ Ῥδὴν τοῦ Κανόνος, ψάλλεται ὁ Εἰρμός «Θεὸν ἀνθρώποις». Τρισάγιον. Ἀπολυτίκια «Ὁ βάθει σοφίας», Δόξα· τό τέλος «ἐν σοί γάρ τήν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ καί πλάστῃ καί Θεῷ ἡμῶν», Καί νῦν· «Σέ καί τεῖχος». Εἶτα ἡ Ἐκτενής «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός» ὑπὸ τοῦ Ἱερέως μετ’ ἐκφωνήσεως «Ὅτι ἐλεήμων» καί εὐθύς τά Τροπάρια «Μετὰ πνευμάτων δικαίων». Καί μνημονεύονται ἐπὶ τῶν κολλύβων τά ὀνόματα τῶν κεκοιμημένων ὡς καί ἐν τῷ Σαββάτῳ πρό τῆς Κυριακῆς τῆς Ἀπόκρεω. Ἀπόλυσις ἡ συνήθης.

Τῷ Σαββάτῳ πρώτῃ. Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ: Ἀναγινώσκεται τό τοῦ Σαββάτου Μεσονυκτικόν εἰς ὃ, μετὰ τό «Τήν πᾶσαν ἐλπίδα μου», λέγεται ἀντί τῶν Κατανυκτικῶν Τροπαρίων «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε», τό Ἀπολυτίκιον «Ὁ βάθει σοφίας...».

Ἐν τῷ Ὅρθρῳ: Μετά τόν Ἐξάψαλμον, ἀντί τοῦ «Θεός Κύριος...» ψάλλεται τό «Ἀλληλουῖα» ἐκ τρίτου (τετράκις) τάς δύο πρώτας φορές ἀνευ στίχου καί τάς δύο ἄλλας μετὰ τῶν στίχων «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω» καί «Καί τό μνημόσυνον αὐτῶν», ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ καί τά Ἀπολυτίκια «Ὁ βάθει σοφίας», Δόξα· τό τέλος «ἐν σοί γάρ τήν ἐλπίδα», Καί νῦν· «Σέ καί τεῖχος». Εἶτα τά Μαρτυρικά Καθίσματα «Ἀθλητικαί ἐνστάσεις» καί τά Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια, μετὰ τά ὅποια γίνεται ἡ μνημόνευσις τῶν κεκοιμημένων ὑπὸ τοῦ Ἱερέως.¹ Εἶτα τό Κάθισμα «Ἀνάπαυσον Σωτήρ» καί τό Θεοτοκίον «Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας...». Ὁ Ν΄ χῦμα καί ὁ Κανὼν τοῦ Πεντηκοσταρίου. Ἀπό γ΄ Ῥδῆς· τό Κάθισμα «Ὁ τά πάντα ποιήσας νεύματι σῶ...», Δόξα, Καί νῦν· τό Θεοτοκίον «Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς...». Ἀφ’ Στ΄ Ῥδῆς· τό Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος τοῦ Πεντηκοσταρίου καί τό Μηνολόγιον. «Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν...» καί ὁ Εἰρμός τῆς ἡ΄ Ῥδῆς· «Ἐκστηθι φρίττων οὐρανέ...». Εἶτα στιχολογοῦμεν «Τήν Τιμιω-

¹ Εἰς ὅσους ναοὺς δέν γίνεται μνημόνευσις εἰς τόν Ὅρθρον, τά νεκρώσιμα εὐλογητάρια παραλείπονται καί μετὰ τά Μαρτυρικά Καθίσματα ἀκολουθεῖ τό κάθισμα «Ἀνάπαυσον Σωτήρ...» κλπ.

τέραν» καί ἀκολουθεῖ ὁ Εἰρμός «Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα». Τό Ἐξαποστειλάριον «Μνήμην τελοῦντες» μετά τοῦ Θεοτοκίου. Εἰς τούς Αἴνους· τά 4 Προσόμοια τοῦ Πεντηκοσταρίου. Δόξα· «Ὡς ἄνθος μαραίνεται», Καί νῦν· «Σύ εἶ ὁ Θεός ἡμῶν». «Σοί δόξα πρέπει» καί ἡ Δοξολογία χῦμα. Εἶτα τά Πληρωτικά. Ἀπόστιχα τά 3 Προσόμοια «Ἐχων ἀκατάληπτον»². Δόξα· «Ἄλγος τῷ Ἀδάμ», Καί νῦν· «Ὡφθης ἐνδιαίτημα». «Ἀγαθόν τό ἐξομολογεῖσθαι». Τρισάγιον καί τά Ἀπολυτίκια· «Ὁ βάθει σοφίας» ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ: Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου· «Ὁ βάθει σοφίας». Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ... ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός». Μετά τήν Εἴσοδον, Ἀπολυτίκια· «Ὁ βάθει σοφίας» καί τό τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον· «Μετά τῶν ἁγίων». Ἀπόστολος Νεκρώσιμος (Α΄ Θεσ. δ' 13 – 17) καί Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Σαβ. πρό τῆς Πεντηκοστῆς) (τό ΙΑ' Ἑωθινόν). Εἰς τό «Ἐξαιρέτως» «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω». Ἀντί τοῦ· «Εἶδομεν τό φῶς», «Ὁ βάθει σοφίας». Εἰς τό τέλος τῆς θείας Λειτουργίας ψάλλονται τά Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια καί τά Τροπάρια «Μετά πνευμάτων δικαίων» καί γίνεται ἡ μνημόνευσις τῶν ὀνομάτων τῶν κεκοιμημένων. Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

19. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ. Ἰούδα (Θαδδαίου) ἀποστόλου, Ζωσίμου μάρτυρος, Παΐσιου τοῦ Μεγάλου.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Ὁ βάθει σοφίας...».
 Κοντάκιον: «Μετά τῶν ἁγίων...».
 Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός.

Ἑσπέρια: (στίχοι 10) Τά τρία Ἰδιόμελα τοῦ α' ἤχου· «Πεντηκοστήν ἐορτάζομεν...» εἰς 4 καί τά πέντε Ἰδιόμελα

2 Εἰς τό α' Τροπάριον τῶν Ἀποστίχων, ὁ στίχος «τούς πρός σέ Δέσποτα, μεταβέβηκας...» νά διορθωθῇ εἰς : «τούς πρός σέ Δέσποτα, μεταβεβηκότας».

Δόξα, Καί νῦν:	τοῦ β' ἤχου· «Εἶδομεν τό φῶς...» εἰς 6.
Εἵσοδος:	«Δεῦτε λαοί, τήν τρισυπόστατον...». «Φῶς ἱλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...» καί τά Ἀναγνώ- σματα.
Ἀπόστιχα:	Τά 3 Ἰδιόμελα· «Ἀγνοοῦντα τά ἔθνη Κύριε...».
Δόξα, Καί νῦν:	«Γλῶσσαι ποτε συνεχύθησαν...».
	«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
Ἀπολυτίκιον:	«Εὐλογητός εἰ Χριστέ...» (τρῖς).
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἐν εἵδει πυρίνων γλωσσῶν οὐρανόθεν κα- ταπέμφας τό Πανάγιον Πνεῦμα ἐπὶ τοὺς Ἁγί- ους αὐτοῦ Μαθητάς καί Ἀποστόλους, Χριστός ὁ ἀληθινός...».

Σημείωσις: Ἀπό τοῦ Ἀποδείπνου τῆς σήμερον ἐπανέρχεται ἐν ταῖς ἱεραῖς ἀκολουθί-
αις τό «Βασιλεῦ Οὐράνιε...». Μετά τό «Εὐλογητός ὁ Θεός...» τοῦ Ἀποδείπνου, τῆς Θ'
Ώρας καί τοῦ Μεσονυχτικοῦ λέγομεν «Δόξα Σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν δόξα Σοι»,
«Βασιλεῦ Οὐράνιε...» τό Τρισάγιον κλπ.

Τῇ Κυριακῇ πρωῒ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τό «Εὐλογητός ὁ Θεός...», «Δόξα Σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν
δόξα Σοι», «Βασιλεῦ Οὐράνιε...», τό Τρισάγιον, ὁ Ν' Ψαλμός, ἡ Λιτή τῆς
Ἑορτῆς, Τρισάγιον καί Ἀπολυτίκιον «Εὐλογητός εἰ Χριστέ...».

ΟΡΘΟΣ

	Ἐξάψαλμος.
Ἀπολυτίκια:	Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
Καθίσματα:	Τά ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, δὶς ἕκαστον.
Ἀναβαθμοί:	Τό α' ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου, μετά τοῦ Προκειμένου: «Τό Πνεῦμά σου τό ἀγαθόν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ...».
Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου:	Τό Θ' Ἑωθινόν ἀπό τῆς Ὡραίας Πύλης «Οὐ- σης ὁψίας...» μέχρι τοῦ «ἄν τινων κρατῆτε κεκράτηνται...» («Ἀνάστασιν Χριστοῦ» οὐ λέγομεν).
Ὁ Ν' Ψαλμός:	(Χῦμα). Δόξα· «Ταῖς τῶν Ἀποστόλων...»,

	Καί νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός ... Βασιλεῦ Οὐράνιε...».
Κανόνες:	Οἱ δύο Κανόνες τῆς ἐορτῆς μετά τῶν Εἰρμῶν, ἄνευ στίχων.
Ἀπό γ' Ὠδῆς:	Τό Κάθισμα· «Οἱ τοῦ Σωτῆρος ἐρασταί...». (ἅπαξ).
Ἀφ' στ' Ὠδῆς:	Τό Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος τῆς ἐορτῆς. Συναξάριον τοῦ Μηναίου καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.
Καταβασίαι:	Διπλαῖ· «Πόντῳ ἐκάλυψε...» καί «Θείῳ καλυφθεῖς...».
Ἀντί Τιμιωτέρας:	Ἡ Θ' Ὠδὴ ἀμφοτέρων τῶν Κανόνων ἄνευ στίχων, καί αἱ Καταβασίαι: «Μή τῆς φθορᾶς...» καί «Χαίροις ἄνασσα...».
Ἐξαποστειλάρια:	«Τό Πανάγιον Πνεῦμα...» (δίσ) καί τό «Φῶς ὁ Πατήρ...» (ἅπαξ).
Αἱνοι:	Τά τρία στιχηρά Ἰδιόμελα εἰς 4.
Δόξα, Καί νῦν:	«Βασιλεῦ Οὐράνιε...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό «Εὐλογητός εἰ Χριστέ...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα: Τῆς ἐορτῆς ὡς ἀκολούθως:

Ἀντίφωνον Α'

- Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δέ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τό στερέωμα.
- Ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ῥῆμα καί νύξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γινῶσιν.
- Οὐκ εἰσὶ λαλιαί, οὐδέ λόγοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν.
- Εἰς πᾶσαν τήν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καί εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.
- Δόξα, Καί νῦν.

«Ταῖς πρεσβείαις
τῆς Θεοτόκου...».

Ἀντίφωνον Β´

· Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλί-
ψεως, ὑπερασπίσαι σου τό ὄνομα τοῦ
Θεοῦ Ἰακώβ.
· Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου,
καί ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου.
· Μνησθεῖη πάσης θυσίας σου, καί τό
ὄλοκαύτωμά σου πιανάτω.

«Σῶσον ἡμᾶς,
Παράκλητε
ἀγαθέ...».

Δόξα, Καί νῦν· «Ὁ Μονογενής Υἱός...».

Ἀντίφωνον Γ´

· Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται
ὁ Βασιλεύς, καί ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου
ἀγαλλιάσεται σφόδρα.
· Τήν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ
ἔδωκας αὐτῷ, καί τήν θέλησιν τῶν χειλέων
αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν.
· Ὅτι προέφθασας αὐτόν ἐν εὐλογίαις χρηστό-
τητος, ἔθηκες ἐπὶ τήν κεφαλὴν αὐτοῦ
στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

«Εὐλογητός εἶ
Χριστέ ὁ Θεός...».

Εἰσοδικόν:

«Ὑψώθητι Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου, ἄσο-
μεν καί ψαλοῦμεν τάς δυναστείας σου. Σῶ-
σον ἡμᾶς Παράκλητε ἀγαθέ, ψάλλοντάς σοι,
Ἀλληλούϊα».

Ἀπολυτίκιον (μετά τήν Εἴσοδον): «Εὐλογητός εἶ Χριστέ...».

Κοντάκιον:

«Ὅτε καταβάς...».

«Ὅσοι εἰς Χριστόν...».

Ἀπόστολος:

Τῆς ἐορτῆς: «Ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τήν ἡμέ-
ραν...» (Πρ. β', 1 – 11).

Εὐαγγέλιον:

Τῆς ἐορτῆς: «Τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ...»
(Ἰω. ζ' 37 – 52, η' 12).

Εἰς τό Ἐξαιρέτως:

«Μή τῆς φθορᾶς...».

Κοινωνικόν:

«Τό Πνεῦμά σου τό ἀγαθόν ὁδηγήσει με ἐν γῇ
εὐθείᾳ. Ἀλληλούϊα».

Ἀντί τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς...»: «Εὐλογητός εἶ Χριστέ...».

«Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...»

Ἀπόλυσις: Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ο ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Μετά τήν Ἀπόλυσιν τῆς Θείας Λειτουργίας ἄρχεται ὁ Μέγας Ἑσπερινός τῆς Δευτέρας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ὁ Ἱερεύς: «Εὐλογητός ὁ Θεός...». Ὁ Προοιμιακός καί ἐν συνεχείᾳ ἡ Μεγάλη Συναπτή ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.

Ἑσπέρια: Τά τρία Προσόμοια τῶν Αἰνῶν τῆς Ἑορτῆς: «Παράδοξα σήμερον...» εἰς 6.

Δόξα, Καί νῦν: «Βασιλεῦ Οὐράνιε...».

Εἵσοδος: «Φῶς ἱλαρόν...» καί τό Μέγα Προκείμενον: «Τίς Θεός μέγας...» μετά τῶν στίχων.

Ἐν συνεχείᾳ ἀναγινώσκονται αἱ Εὐχαί τῆς Γονυκλισίας ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ καί τῇ Ἱερατικῇ φυλλάδι.

Ἀπόστιχα: Τῆς ἑορτῆς: «Νῦν εἰς σημεῖον τοῖς πᾶσιν...».

Δόξα, Καί νῦν: Τῆς ἑορτῆς: «Δεῦτε λαοί...».

«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον

Ἀπολυτίκιον: «Εὐλογητός εἶ Χριστέ...» (τρίς).

Ἀπόλυσις: «Ὁ ἐκ τῶν Πατρικῶν κόλπων κενώσας ἑαυτόν...» ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ καί τῇ Ἱερατικῇ φυλλάδι.

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι τῆς σειρᾶς Α΄ Ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καί Εὐαγγέλια Α΄ Ἑβδομάδος Ματθαίου.

Κατά τήν παροῦσαν ἑβδομάδα γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα.

20. ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ. Μεθοδίου ἐπισκόπου Πατάρων, Νικολάου Καβάσιλα ὁσίου.

Τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, Τρισάγιον καί ἀπολυτίκιον· «Εὐλογητός εἶ Χριστέ...» Ἀπόλυσις: «Ὁ ἐν εἵδει πυρίνων γλωσσῶν...».

ΟΡΘΡΟΣ

Ἐξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια:	Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
Καθίσματα:	Τά ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, δῖς ἕκαστον (τῶν δύο πρώτων Στιχολογιῶν).
Ὁ Ν΄ Ψαλμός:	(Χῦμα).
Κανόνες:	Οἱ δύο τῆς ἑορτῆς.
Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:	Τό Κάθισμα· «Τό Πανάγιον Πνεῦμα νῦν...».
Ἀφ’ στ’ Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Πεντηκοσταρίου. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τῆς Δευτέρας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.
Καταβασίαι:	«Θεῖω καλυφθεῖς...».
Ἀντί Τιμιωτέρας:	Ἡ Θ’ Ὠδή τῶν δύο Κανόνων τῆς Ἑορτῆς καί ἡ Καταβασία «Χαίροις ἄνασσα...».
Ἐξαποστειλάρια:	«Τό Πανάγιον Πνεῦμα...» (δῖς), «Φῶς ὁ Πατήρ...» (ἅπαξ).
Αἶνοι:	Τά 3 Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς: «Ἐν τοῖς Προφήταις...» εἰς 4.
Δόξα, Καί νῦν:	«Γλῶσσαι ποτε συνεχύθησαν...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί ἀπολυτίκιον «Εὐλογητός εἶ Χριστέ...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Πεντηκοστῆς.
Εἰσοδικόν:	Τῆς Πεντηκοστῆς.
Ἀπολυτίκιον μετά τήν Εἴσοδον:	«Εὐλογητός εἶ Χριστέ...» (μόνον).
Κοντάκιον:	«Ὅτε καταβάς...».
	«Ὅσοι εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε...».
Ἀπόστολος:	Τῆς ἡμέρας: «Ὡς τέκνα φωτός περιπατεῖτε...» (Ἐφεσ. ε’ 8 – 19).
Εὐαγγέλιον:	Τῆς ἡμέρας: «Ὁρᾶτε μή καταφρονήσητε...» (Ματθ. ιη’ 10 – 20).

Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»: «Χαίροις Ἄνασσα...».
 Κοινωνικόν: «Τό Πνεῦμά Σου τό ἅγιον μή ἀντανέλης ἀφ’
 ἡμῶν δεόμεθα φιλάνθρωπε».
 «Εἶδομεν τό φῶς...», «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...».
 Ἀπόλυσις: «Ὁ ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν...».

21. ΤΡΙΤΗ. Ἰουλιανοῦ μάρτυρος, Τερεντίου ἐπισκόπου Ἰκονίου.

22. ΤΕΤΑΡΤΗ. Εὐσεβίου Ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Σαμοσάτων. Ζήνωνος καί Ζηνᾶ μαρτύρων.

23. ΠΕΜΠΤΗ. Ἀγριππίνης μάρτυρος, Ἀριστοκλέους πρεσβυτέρου, Δημητρίου διακόνου καί Ἀθανασίου ἀναγνώστου μαρτύρων τῶν Κυπρίων.

24. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Τό Γενέσιον τοῦ Τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καί Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Παναγιώτου νεομάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Μηναίῳ ἐν συνδυασμῷ μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς Πεντηκοστῆς.

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας: Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» τὰ 7 Ἰδιόμελα εἰς 8. Δόξα: «Σήμερον τοῦ φωτός...», Καί νῦν «Παράκλητον ἔχοντες...» (Πέμπτῃ μετὰ τήν Πεντηκοστήν ἐσπέρας). Εἵσοδος, «Φῶς ἱλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καί τὰ Ἀναγνώσματα. Ἀπόστιχα τὰ Ἰδιόμελα «Τόν ἐκ Προφήτου...», Δόξα: «Ἡσαΐου νῦν...», Καί νῦν: «Ὅτε τό Πνεῦμα σου κατέπεμψας...». Ἀπολυτίκια: «Προφῆτα καί Πρόδρομε...», Δόξα, Καί νῦν: «Εὐλογητός εἰ Χριστέ...». Ἀπόλυσις: «Ὁ ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν...».

Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ: Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ: Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ἡ Λιτή. Τρισάγιον καί τό Ἀπολυτίκιον «Προφῆτα καί Πρόδρομε...».

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ: Εἰς τό «Θεός Κύριος...» Ἀπολυτίκια «Προφῆτα καί Πρόδρομε...», Δόξα: τό αὐτό, Καί νῦν «Εὐλογητός εἰ Χριστέ...». Καθίσματα: Εἰς τήν α΄ Στιχολογίαν: «Νῦν ἐβλάστησεν ἡμῖν...», Δόξα, Καί νῦν «Μετά τήν ἔγερσιν Χριστέ...» (Παρασκευή μετὰ τήν Πεντηκοστήν,

πρωΐ). Εἰς τὴν β΄ Στιχολογίαν: «Τῆς Χριστοῦ παρουσίας...», Δόξα, Καί νῦν «Οἱ τοῦ Σωτῆρος ἐρασταί...» (Παρασκευή μετὰ τὴν Πεντηκοστήν, πρωΐ). Μετὰ τὸν Πολυέλεον: «Ἀγαλλιάσθω ὁ πατήρ...», Δόξα, Καί νῦν καὶ πάλιν «Μετὰ τὴν ἔγερσιν Χριστέ...». Τό α΄ Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου, τό Προκείμενον «Καὶ σύ, Παιδίον...» καὶ τό Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου (Λουκ. α΄ 24 - 25, 57 - 68, 76 - 80). Ὁ Ν' χῦμα. Δόξα «Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου...», Καί νῦν «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...». Εἰς τὸν στίχον «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» τό Ἰδιόμελον «Ὁ ἐκ κοιλίας μητρός...» (ζῆτει εἰς τὸν Στίχον Στιχηρά τοῦ Ἑσπερινοῦ). Κανόνες ἀμφοτέροι μετὰ Στίχου «Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν». Ἀπὸ γ' Ὁδῆς τό Κάθισμα καὶ τό Θεοτοκίον. Ἀφ' Στ' Ὁδῆς Κοντάκιον καὶ Οἶκος καὶ τό Μηνολόγιον. Καταβασίαι «Θεῖω καλυφθεῖς...». Εἶτα στιχολογοῦμεν «Τὴν Τιμιωτέραν...» καὶ ἡ Καταβασία «Χαίροις ἄνασσα...» Ἐξαποστειλάρια: «Τό τοῦ Προδρόμου σήμερον...» καὶ «Τό Πανάγιον Πνεῦμα...». Εἰς τοὺς Αἴνους τὰ 4 Προσόμοια. Δόξα: «Ἀστήρ ἀστέρων...», Καί νῦν «Βασιλεῦ οὐράνιε...». Δοξολογία Μεγάλη καὶ τό Ἀπολυτίκιον «Προφῆτα καὶ Προδρομε...».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ: Ἀντίφωνα τῆς Πεντηκοστῆς. Εἰσοδικόν: «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ... Σῶσον ἡμᾶς Παράκλητε ἀγαθέ...». Μετὰ τὴν Εἵσοδον Ἀπολυτίκια: «Εὐλογητός εἰ Χριστέ...», τοῦ Προδρόμου καὶ τό τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον «Ὅτε καταβάς...» Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου (Ρωμ. ιγ' 11 - 14, ιδ' 1 - 4) (ζῆτει Κυριακῇ Τυροφάγου) καὶ (Λουκ. α' 1 - 25, 57 - 68, 76 - 80) (24ῃ Ἰουνίου). Εἰς τό «Ἐξαιρέτως...» «Ἄξιόν ἐστιν...». Κοινωνικόν «Εἰς μνημόσυνον...». «Εἶδομεν τό φῶς...». Ἀπόλυσις.

25. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Πεντηκοστῆς. Φεβρωνίας Ὅσιομάρτυρος. Ὁρεντίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτύρων.

Ἡ ἀκολουθία ἐν τῷ Ἑσπερινῷ καὶ τῷ Ὁρθρῷ ψάλλεται ὡς ἐν τῇ κυρίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς. Ἐξαιροῦνται ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τὰ Ἀναγνώσματα καὶ ἡ Λιτή, ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ ἡ Λιτή καὶ ἐν τῷ Ὁρθρῷ ὁ Πολυέλεος καὶ τό μετ' αὐτόν Κάθισμα καὶ τό Εὐαγγέλιον. Ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου οὐ λέγομεν, ἀλλὰ μόνον τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ: Τά Ἀντίφωνα καί τό Εἰσοδικόν τῆς Πεντηκοστῆς. Μετά τήν Εἴσοδον, Ἀπολυτίκιον «Εὐλογητός εἶ Χριστέ...». Κοντάκιον «Ὅτε καταβάς...». Ὁ Τρισάγιος Ὑμνος. Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Σαβ. Α΄ Ἐβδ. Ἐπιστολῶν καί Σαβ. Α΄ Ἐβδ. Ματθαίου) (Ρωμ. α΄ 7 - 12) καί (Ματθ. ε΄ 42 - 48). Εἰς τό «Ἐξαιρέτως...» «Χαίροις Ἄνασσα...». Κοινωνικόν «Τό Πνεῦμά σου τό ἀγαθόν...». «Εἶδομεν τό φῶς...». Ἀπόλυσις «Ὁ ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν...».

26. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ. Δαβίδ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκη. Ἰωάννου ἐπισκόπου Γοτθίας. Ἦχος πλ. δ΄. Ἐωθινόν Α΄.

Τῷ Σαβάττῳ ἐσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Εὐλογητός εἶ Χριστέ...».
Κοντάκιον: «Ὅτε καταβάς...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἐσπέρια: Ἀναστάσιμα στιχηρά τοῦ πλ. δ΄ ἤχου 6 καί τῶν Ἀγίων Πάντων· «Οἱ πνευματορρήτορες...» 4.
Δόξα: Τοῦ Πεντηκοσταρίου· «Μαρτύρων θεῖος χορός...».
Καί νῦν: Τό α΄ Θεοδοκίον τοῦ πλ. δ΄ ἤχου· «Ὁ Βασιλεύς τῶν οὐρανῶν...».
Εἴσοδος: «Φῶς ἱλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...» καί τά Ἀναγνώσματα τοῦ Πεντηκοσταρίου.
Ἀπόστιχα: Τά Ἀναστάσιμα στιχηρά.
Δόξα: Τῶν Ἀγίων Πάντων· «Δεῦτε πιστοί...».
Καί νῦν: Τό ὁμόηχον Θεοδοκίον· «Ὁ ποιητής καί λυτρωτής μου...»

«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον

Ἀπολυτίκια: Τό ἀναστάσιμον· «Ἐξ ὕψους κατήλθες...»,

Δόξα τῶν Ἀγίων Πάντων· «Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ...», Καί νῦν· Θεοτοκίον «Τό ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...».

Ἀπόλυσις:

«Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωῒ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν' φαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν «Τῷ τρισηλίῳ Βασιλεῖ...», ἡ Λιτή τῶν Ἀγίων Πάντων ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ καί τὰ Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Εἵτα τό Τρισάγιον καί τό Ἀπολυτίκιον «Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια:

Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα:

Τά ἀναστάσιμα κατὰ σειράν ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.

Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή καί οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ πλ. δ' ἤχου καί ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Α') Εὐαγγελίου.

Κανόνες:

Ὁ ἀναστάσιμος καί ὁ τῶν Ἀγίων Πάντων.

Ἀπό γ' Ὠδῆς:

Τά Ἀναστάσιμα Κοντάκιον καί Οἶκος, τό Κάθισμα τῶν Ἀγίων Πάντων «Προπατόρων, Πατέρων, Πατριαρχῶν...», Δόξα, Καί νῦν· Θεοτοκίον «Τήν οὐράνιον πύλην...».

Ἀφ' στ' Ὠδῆς:

Κοντάκιον καί Οἶκος τῶν Ἀγίων Πάντων. Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Καταβασίαι:

«Ἀνοίξω τό στόμα μου...».

Ἡ Τιμιωτέρα:

Καί ἡ Καταβασία· «Ἄπας γηγενής...».

Ἐξαποστειλάρια:

Τό Α' Ἀναστάσιμον «Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν...», τῶν Ἀγίων Πάντων «Τόν Βαπτιστήν καί Πρόδρομον...» καί τό Θεοτοκίον «Ὁ ἄνω δοξαζόμενος...».

Αἶνοι:

Ἀναστάσιμα 4 καί τῶν Ἀγίων Πάντων τά 3 προσόμοια εἰς 4.

Δόξα:

Τό Α' Ἑωθινόν· «Εἰς τό ὄρος...».

Καί νυν: «Ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία: Μεγάλη· καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα: Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν : «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια: «Ἐξ ὕψους κατήλθες...», «Τῶν ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον: «Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως...».
Τρισάγιον.
Ἀπόστολος: Τῶν Ἀγίων Πάντων (Α΄ Κυριακή Ἐπιστολῶν):
 «Οἱ Ἅγιοι πάντες διά πίστεως...» (Ἐβρ. ια΄ 33 - ιβ΄ 2).
Εὐαγγέλιον: Τῶν Ἀγίων Πάντων (Κυριακή Α΄ Ματθαίου):
 «Πᾶς ὅστις ὁμολογήσει...» (Ματθ. ι΄ 32 - 33, 37 - 38, ιθ΄ 27 - 30).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»: «Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν: «Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις. Ἀλληλουῖα».
 «Εἶδομεν τό φῶς...», Εἴη τό ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Σημειώσεις:

1. Ἀπό τό ἐσπέρας τῆς σήμερον ἐπανερχεται ἡ Παρακλητική.
 2. Ἐφεξῆς μέχρι καί τῆς 26ης Ἰουλίου φάλλονται: Καταβασίαι «Ἀνοίξω τό στόμα μου...», Εἰσοδικόν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...» καί Κοντάκιον «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...».
- Ἀναγνώσματα καθημερινῶν:** Ἀπόστολοι τῆς σειρᾶς Β΄ Ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καί Εὐαγγέλια Β΄ Ἑβδομάδος Ματθαίου.

27. ΔΕΥΤΕΡΑ. Σαμψών τοῦ Ξενοδόχου ὁσίου. Ἀνέκτου μάρτυρος.

Ἀπό σήμερον ἄρχεται ἡ νηστεία τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων.
(Ἡμέραι 2)

28. ΤΡΙΤΗ. Ἀνακομιδή τῶν λειψάνων Κύρου καί Ἰωάννου τῶν Ἀναργύρων. Παππίου μάρτυρος.

29. ΤΕΤΑΡΤΗ. Πέτρου καί Παύλου τῶν Πρωτοκορυφαίων Ἀποστόλων.**Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ**

Ἀπολυτίκιον:	«Τά θαύματα τῶν Ἀγίων σου...» (28ῃ Ἰουν).
Κοντάκιον:	«Ἐκ τῆς θείας χάριτος...» (28ῃ Ἰουν.).
Ἀπόλυσις:	(μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια:	Τά 3 Προσόμοια τῶν Ἀποστόλων· «Ποίοις εὐφημιῶν...» εἰς 6.
Δόξα:	Τῶν «Ἀγίων· «Τῷ τριττῷ τῆς ἐρωτήσεως...».
Καί νῦν:	Τό Θεοτοκίον τοῦ δ' ἤχου· «Ὁ διά σέ Θεοπάτωρ...»
Εἵσοδος:	«Φῶς ἱλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καί τά Ἀναγνώσματα τῶν Ἀποστόλων.
Ἀπόστιχα:	Τά 3 Ἰδιόμελα· «Τά κατὰ πόλιν...».
Δόξα:	Τῶν Ἀποστόλων· «Ἑορτή χαρμόσυνος ἐπέλαμψε...».
Καί νῦν:	Τό ὁμόηχον Θεοτοκίον· «Θεοτόκε σύ εἶ ἡ ἄμπελος...».
	«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
Ἀπολυτίκια:	Τῶν Ἀποστόλων· «Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι...». Δόξα, Καί νῦν· «Τό ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...».
Ἀπόλυσις:	«Χριστός ὁ ἀληθινός...».

Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ἡ Λιτή τῶν Ἀποστόλων καί τό Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀποστόλων.

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια:	Εἰς τό «Θεός Κύριος...»· «Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι...». Δόξα· τό αὐτό, Καί νῦν· «Τό ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...».
-------------	---

Καθίσματα:	Ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.
Ἀναβαθμοί:	Τό α' Ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου.
Προκείμενον:	«Εἰς πᾶσαν τήν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καί εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν».
Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου:	Τῶν Ἀγίων: (Ἰωάν. κα' 15 – 25).
Ὁ Ν' ψαλμός:	(Χῦμα). Δόξα: «Ταῖς τῶν Ἀποστόλων...». Καί νῦν: «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» τό Ἰδιόμελον «Πέτρε κορυφαῖε...» (ζήτηι εἰς τήν Λιτὴν τό γ' Ἰδιόμελον).
Κανόνες:	Οἱ δύο κανόνες «Τό κορυφαιότατον...» καί «Ὡσπερ ὄντα καλῶν...».
Ἀπό γ' Ὠδῆς:	Ὑπακοή τοῦ Μηναίου: «Ποία φυλακή οὐκ ἔσχε σε δέσμιον...».
Ἀφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τῶν Ἀποστόλων καί τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Ἀνοίξω τό στόμα μου...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία «Ἄπας γηγενής...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τῶν Ἀποστόλων: «Τῶν Ἀποστόλων ἅπαν- τες...» καί τό Θεοτοκίον: «Τό μέγα καί παράδοξον...».
Αἱνοι:	Τά 4 Προσόμοια τῶν Ἀποστόλων «Ὁ ἐξ ὕψιστου κληθεὶς...».
Δόξα:	Τῶν Ἀποστόλων: «Ἡ πάνσεπτος τῶν Ἀπο- στόλων...».
Καί νῦν:	«Θεοτόκε σύ εἶ ἡ ἄμπελος...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό: «Οἱ τῶν Ἀποστόλων...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου:	«Οἱ τῶν Ἀποστόλων...».
Εἰσοδικὸν :	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν ἁγίοις...».
Ἀπολυτίκια:	«Οἱ τῶν Ἀποστόλων...» καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Προστασία τῶν Χριστιανῶν...».
Τρισάγιον.	

Ἀπόστολος:	Τῶν Ἀποστόλων: «Ἐν ᾧ δ' ἂν τις τολμᾷ...» (Β' Κορ. ια' 21 – ιβ' 9).
Εὐαγγέλιον:	Τῶν Ἀποστόλων: «Ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας...» (Ματθ. ιστ', 13 – 19).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν...».
«Εἴδομεν τό φῶς...», Εἴη τό ὄνομα Κυρίου...».	
Ἀπόλυσις:	«Χριστός ὁ ἀληθινός...».

Σήμερον γίνεται κατάλυσις ἰχθύος.

30. ΠΕΜΠΤΗ. Ἡ Σύναξις τῶν 12 Ἀποστόλων, Μαρίας μητρός
Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὥς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Μηναίῳ.

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας: Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» τὰ 3 Προσόμοια τῶν
Κορυφαίων καί τὰ 3 Προσόμοια τῶν Δώδεκα. Δόξα: «Ἡ πάνσεπτος τῶν
Ἀποστόλων...», Καί νῦν «Τίς μή μακαρίσει σε...». Εἴσοδος, «Φῶς ἰλα-
ρόν...» καί τό Προκείμενον ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ 3 Στιχηρά τῶν
Ἀποστόλων, Δόξα: «Ἑορτή χαρμόσυνος...», Καί νῦν «Θεοτόκε σύ εἰ ἡ
ἄμπελος...». Ἀπολυτίκια «Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι...», Δόξα
«Ἀπόστολοι Ἅγιοι...», Καί νῦν «Σέ τὴν μεσιτεύσασαν...». Ἀπόλυσις.

Τῇ Πέμπτῃ πρωΐ: Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ: Μετά τόν Ν' Ψαλμόν, τό Τρισά-
γιον καί τό Ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολοι Ἅγιοι...».

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ: Εἰς τό «Θεός Κύριος...» τὰ Ἀπολυτίκια ὥς ἐν τῷ Ἑσπε-
ρινῷ. Καθίσματα τῶν Κορυφαίων (ζήτηι τῇ 29ῃ Ἰουν.) Ὁ Ν' χῦμα καί
οἱ δύο Κανόνες. Ἀπό γ' Ὠδῆς τό Κάθισμα μετὰ τοῦ Θεοτοκίου. Ἀφ' Στ'
Ὠδῆς τό Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος καί τό Μηνολόγιον. Καταβασίαι «Ἀνοί-
ξω τό στόμα μου...». Εἴτα στιχολογοῦμεν «τὴν Τιμιωτέραν...» καί ἡ Κα-
ταβασία «Ἄπας γηγενής...» Τό Ἐξαποστειλάριον μετὰ τοῦ Θεοτοκίου.
Εἰς τοὺς Αἵνους τὰ 4 Προσόμοια. Δόξα: «Ἦν διήλθετε κτίσιν...», Καί νῦν
«Δέσποινα πρόσδεξαί...». Δοξολογία Μεγάλη καί τό Ἀπολυτίκιον «Ἀπό-
στολοι Ἅγιοι...».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ: Ἀπολυτίκια μετὰ τὴν Εἵσοδον «Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι...», «Ἀπόστολοι Ἅγιοι...» καί τό τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...». Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τῶν Δώδεκα Ἀποστόλων (Α΄ Κορ. δ' 9 - 16) καί (Ματθ. θ' 36 - ι' 8). Εἰς τό «Ἐξαιρέτως...» «Ἄξιόν ἐστιν...». Κοινωνικόν «Εἰς πᾶσαν τήν γῆν...». «Εἶδομεν τό φῶς...». Ἀπόλυσις.